

направенъ тоя свѣтъ, какво ще бѣде на другия свѣтъ, за наказания-та на грѣшници-тѣ и още други такива. Тия книги биле много разпространени между народа и отъ Бѣлгария се разпространиле между други-тѣ словенски народи. Едноврѣменно съ разпространяване-то на православна-та бѣлгарска книжнина, развивала се и разпространявала се и книжнина-та на богумили-тѣ. — Богумили-тѣ имале епископъ и свещенници. Епископъ и свещенници ставале само отъ сѣвжршенни тѣ. Епископъ-тъ е билъ най-почетно-то и пѣрво лице въ Богумилска-та Черкова; той е рѣкополагалъ свещенници тѣ и е билъ предсѣдатель на сѣвбрание-то на сѣвжршенни-тѣ. Епископъ-тъ е ималъ двама помощници отъ свещенници-тѣ, които се наричале по-старий синъ и по-младий синъ. Слѣдъ смъртъ-та на епископа, по-старий синъ го наслѣдвалъ, а по-младий занемалъ мѣсто-то на по-стария. Рѣкополагание-то на епископа се извѣршвало, като полагале евангелие то на глава-та му, а единъ отъ сѣвжршенни-тѣ турялъ рѣце-тѣ си. На всѣка отдѣлна община или черкова богумили-тѣ имале по единъ *началникъ* или *учитель*, който ималъ 12 души ученици, нарѣчени *апостоли*; тия черковни старѣйшини биле избрани измежду членове-тѣ на община-та. На чело на всѣка-та богумилска черкова билъ *епископъ-тъ*, нѣ никога, дори и когато най-много е било разпространено богумилство-то, никой отъ епископи-тѣ не е искалъ, нито се опитвалъ да се ползува съ нѣкаква вѣрховна властъ, както сѣ сторице папи-тѣ въ западна-та Римско-Католическа Черкова и цариградски-тѣ патриарси въ источна-та Грѣко-православна Черкова. Богумили-тѣ и епископи-тѣ имъ съ проповѣдници-тѣ строго се придѣржали и сѣ се стремили къмъ човѣколюбие, свобода и равенство между хора-та.

Такова е било богумилово-то учение и ако да не се е било то разпространило въ западна Европа, не сѣ щѣле, макаръ и по кѣсно, да се появѣтъ тамъ хора, като Иванъ Хусъ, Мартинъ Лютеръ, Калвинъ, Цвингли и други, па едва-ли щѣше да се роди и мисль-та за преобразование на Римско-Католическа-та Черкова. Отъ богумилство-то е имало добри сѣтнини за народи-тѣ въ западна Европа. Богумилство-то е успѣло най-много съ учение-то си противъ свѣтски-тѣ и духовни-тѣ власти. Западни-тѣ европейски народи, които тогава биле угнѣтавани отъ духовна-та и свѣтска-та